

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความสุขของความรู้ดำเนินไปถึง 21 ชั่วโมง นั่นคือความสุขของสวรรค์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาอย่างจริงจัง พวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราว
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกๆ จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต
- คำตอบ:** ศรัทธาของพ่อคือ จงลืมนานกว่านี้และจดจำพ่อผู้เดียว นี่คือการอุทิศตนเองหรือการตายขณะมีชีวิต ด้วยการทำตามศรัทธาที่ ลูกๆ จะเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด แล้วลูกๆ ก็ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต มนุษย์ที่มีตัวตนไม่อาจประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่มนุษย์ได้ พ่อผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้แล้ว เพลงร้องว่า พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุด มนุษย์ไม่รู้จักชื่อของพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่อาจรู้จักพระเจ้าได้จนกว่าพระเจ้าจะมาให้คำแนะนำตัวท่านเองให้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ได้มีการอธิบายว่ามีความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ยุคทองและยุคเงินคือรางวัลแห่งความรู้ เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ และด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังสร้างรางวัลแห่งความสุขที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากนั้นในยุคทองแดงและยุคเหล็กก็จะมีกรการกราบไหว้บูชา รางวัลของความรู้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องผ่านยุคทองและยุคเงิน ความสุขของความรู้ดำเนินไปถึง 21 ชั่วโมง นั่นคือความสุขของสวรรค์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในนรกมีความสุขชั่วคราว ลูกๆ ได้รับการอธิบายว่าเมื่อเคยมียุคทองและยุคเงิน หนทางของความรู้ ก็เคยมีโลกใหม่ บาร์ตใหม่ นั่นคือสวรรค์ เวลานั้นบาร์ตได้กลายเป็นนรกที่ตมโประธาน มีความทุกข์มากมายหลายประเภท ในสวรรค์ ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอุปถัมภ์กูรู พระเจ้าผู้เดียวคือผู้ที่จะต้องยกระดับผู้เลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นเป็นตอนจบของยุคเหล็กและการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เค้านี้เอง พ่อมาให้ความรู้แก่ลูกๆ ผ่านบราห์มาและก่อตั้งสวรรค์ ท่านดลใจการทำลายล้างผ่านชางก้าและการหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ไม่มีใครเข้าใจการกระทำของพระเจ้า มนุษย์เป็นดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นบาปหรือดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นบุญ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ก็จะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เขาจะไม่ถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า ก่อนอื่น ศาสนาหลักคือศาสนาเทพ เวลานั้นมีเพียงสุริยวงศ์ที่ปกครองอาณาจักร ไม่มีจันทรราช มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น เคยมีปราสาทราชวังทองคำและเงินในบาร์ต หลังจากและกำแพงทั้งหมดประดับประดาด้วยเพชรและอัญมณีต่างๆ บาร์ตเคยเป็นเพชร บาร์ตเดียวกันนั้นกลายเป็นเปลือกหอยในเวลานี้ พ่อพูดว่า พ่อมาในตอนปลายของวงจร พ่อมาในตอนบรรจบกันระหว่างตอนปลายของยุคเหล็กและตอนต้นของยุคทอง พ่อจะทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์อีกครั้งโดยผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ ลูกคือชีพขัศติ กองทัพพันดาฟ พันดาฟมีความรักต่อพ่อผู้เดียว พ่อกำลังสอนพวกเขา คัมภีร์ฯลฯ ทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เหล่านั้นคือลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นพ่อมาและให้ความรู้แก่ทุกคนซึ่งก็คือ ผลของการกราบไหว้บูชา ที่จะทำให้ลูกๆ ไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต พ่อของทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น พ่อผู้เดียวถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่อาจประทานการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่มนุษย์ได้ ความรู้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์เล่มใด พ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากท่าน แล้วลูกก็จะเต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ นี่คือการสรรเสริญของเหล่าเทพ ลักษณะมีและนารายณ์มี 16 องค์เต็ม รามและสีดามี 14 องค์ นี่คือการศึกษา นี่ไม่ใช่การชุมนุมทางจิตที่ธรรมดาทั่วไป ผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ ท่านผู้เดียวที่มาอธิบายสัจจะ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่บริสุทธิ์ และไม่มีผู้บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณพูดว่า ขอคารวะต่อชีวา ดวงวิญญาณพูดว่าขอคารวะต่อพ่อของตน หากบางคนพูดว่าชีวาปรากฏอยู่ในตนเอง แล้วในกรณีนั้น เขากำลังคารวะใครเล่า ความไม่รู้นี้ได้กระจายออกไป เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิ ลูกรู้ว่าสถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นคือ ดินแดนนิพพาน บ้านที่แสนหวานของลูกๆ ทุกคนจดจำการหลุดพ้นที่พวกเขาดวงวิญญาณอาศัยอยู่กับพ่อ เวลานั้นลูกกำลังจดจำพ่อ เมื่อลูกไปสู่อินแดนแห่งความสุข ลูกก็จะไม่จดจำพ่อ นี่คือนิพพานแห่งความทุกข์ ทุกคนอยู่ในความตกต่ำ เคยมีบาร์ตใหม่ในโลกใหม่ นั่นคือนิพพานแห่งความสุข เคยมีอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทรราช ผู้คนไม่รู้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษมีและนารายณ์ ราได้และกฤษณะเป็นเช่นไร เจ้าชายและเจ้าหญิงนั้นมาจากอาณาจักรที่แตกต่างกัน พวกเขาไม่ได้เป็นพี่น้องกัน เจ้าหญิงอยู่ในอาณาจักรของ

เธอเอง และภคชนกก็เป็นเจ้าชายในอาณาจักรของเขาเอง เมื่อพวกเขาแต่งงานกัน พวกเขาก็ได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ในยุคทองทุกสิ่งให้ความสุข ขณะที่ในยุคเหล็กทุกสิ่งสร้างความทุกข์ ในยุคทองไม่มีใครตายก่อนเวลาอันควร ลูกๆรู้ว่าลูกศึกษาราชโยคะที่ง่ายตายกับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เพื่อที่จะเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์ และจากผู้หญิงธรรมดาเป็นลักษมี นี่คือโรงเรียน ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในการชุมนุมทางจิตเหล่านั้น พวกเขาเพียงแค่ถ่ายทอดพระเวทและคัมภีร์ฯอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ลูกมา เพื่อรับรู้เกี่ยวกับวงจรโลกมนุษย์จากพ่อ พ่อผู้เดียวคือผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความปิติและผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความเมตตา ลูกร้องว่า โอ บาบ่า ได้โปรดมา และมีความเมตตาด้วยเถิด พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์ในยุคบรรจบพบกัน มีมนุษย์จำนวนเล็กน้อยในสวรรค์ ผู้คนที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไปที่ไหนเล่า พ่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เคยมีบาร์ดเท่านั้นในสวรรค์และต่อมาก็จะมีบาร์ดเท่านั้นที่จะเหลืออยู่ บาร์ดดินแดนแห่งสัจจะได้รับการจดจำที่นี้ ปัจจุบันบาร์ดยากจนขึ้นแค้น บาร์ดขอทานอย่างต่อเนื่อง บาร์ดเคยเป็นเพชรและเวลานี้กลับมีค่าเหมือนเปลือกหอย ลูกต้องเข้าใจความลับซ้อนนี้ของละคร ลูกรู้จักพ่อผู้สร้างและตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน ผู้คนของพรรคองเกรสร้องว่า ขอการระต่อผู้เป็นแม่ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะได้รับการสรรเสริญ พระเจ้ามาเองและเริ่มพูดว่า ขอการระต่อผู้เป็นแม่ ชีพบาบามาเองและพูดว่า ผู้หญิงคือประตูไปสู่สวรรค์ มีกองทัพซัคคี พวกเขาคือผู้ที่จะนำอาณาจักรแห่งสวรรค์มา นั่นเรียกว่าอาณาจักรอันทรงอำนาจของโลก ลูกๆซัคคีได้ก่อตั้งอำนาจปกครองตนเองและเวลานี้มันกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง ยุคทองเป็นอาณาจักรของราม แม้แต่เวลานี้ พวกเขา ก็พูดว่า ภารจะมีอาณาจักรของราม อย่างไรก็ตาม ไม่มีมนุษย์คนใดทำสิ่งนี้ได้ พระเจ้าผู้ที่ไร้ตัวตน พ่อ มาและสอนลูกๆด้วยตัวท่านเอง แน่หนอว่าท่านยังต้องการร่างกายด้วย ท่านต้องเข้ามาในร่างกายของบราห์มาอย่างแนบเนียน ชีพบาบาคือพ่อของลูกๆทุกดวงวิญญาณ ประชาบิดายังได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน บิดาคือพ่อ บราห์มาเป็นปู่ทวดของปู่ ทั้งอดีตและอดีตที่กำลังนั่งทำทาปาเซียอยู่ที่นี้ ลูกกำลังทำทาปาเซียด้วย นี่คือการราชโยคะชั้นยาสซีมีหฺรฺโยคะ พวกเขาสอนราชโยคะไม่ได้ คัมภีร์และกิตะฯฯ คือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขา กำลังศึกษาสิ่งเหล่านั้นแต่ก็ยังไม่บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง นี่คือการสครามมหาภารตะเดียวกันที่ทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่มีวิทยาศาสตร์อยู่ในพระเวท มีเรื่องราวของความรู้ที่อยู่ในสิ่งนั้น มันเป็นความมหัศจรรย์ของสติปัญญา นักวิทยาศาสตร์ที่สร้างสิ่งประดิษฐ์ขึ้นมา พวกเขาประดิษฐ์วิมาน(เครื่องบิน)ฯฯ เพื่อความสุข แล้วต่อมากการทำลายล้างก็เกิดขึ้นผ่านวิมานเหล่านั้น ทักษะต่างๆสำหรับความสุขจะยังคงอยู่ในบาร์ด และทักษะสำหรับความทุกข์และการเข่นฆ่ากันก็จะสิ้นสุดลง ภูมิปัญญาของวิทยาศาสตร์จะดำเนินต่อไป ระเบิดฯฯเหล่านี้ถูกผลิตในวงจรที่แล้วเช่นกัน โลกใหม่จะต้องถูกก่อตั้งแล้วโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกทำลาย พ่อพูดว่า ลูกจบสิ้น 84 ซาติเกิดแล้ว เวลานี้จึงถึงเวลาของอวตารของร่างกายเหล่านั้นและจดจำพ่อ พ่อของลูก แล้วบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยในไฟของโยคะแห่งการจดจำระลึกถึง ราววันทำให้ลูกทำบาปมากมาย มีวิธีเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ถึงอย่างไรลูกก็คือดวงวิญญาณ ลูกพูดว่า นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกจะไม่พูดว่าลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกพูดว่า อย่าทำให้ดวงวิญญาณของฉันไม่พอใจ! มันคือความผิดอย่างมหันต์ที่จะพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธาแน่นดโมประธานและมีสิ่งเจือปน พวกเขาเพียงแค่นั่งและกราบไหว้ผู้ที่อยู่เบื้องหน้า การจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้นไร้สิ่งเจือปน ความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปนจะจบสิ้นในเวลานี้ พ่อมาให้มรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ไม่ใช่ผู้อื่นแต่คือพ่อเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อพูดว่า ด้วยการติดต่อสติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อผู้เดียว ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ นี่คือนิเวศแห่งหนาม พวกเขาต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างต่อเนื่อง เวลานี้โลกเก่านี้กำลังเปลี่ยนแปลง ใหน้ำทิพย์แห่งความรู้ถูกเทรินไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ นี่คือน้ำทิพย์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับยาพิษแล้ว ความรู้จึงถูกเรียกว่าน้ำทิพย์ มีคำกล่าวว่า ทำไมฉันจึงควรทิ้งน้ำทิพย์และไปดื่มยาพิษด้วยเล่า ลูกจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาให้ศรัทธา ภคชนกเป็นเช่นนั้นด้วยการทำตามศรัทธา ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกต้องลืมโลกเก่าทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว เวลานี้ลูกต้องอุทิศตน สิ่งนี้คือการตายขณะมีชีวิต สิ่งต่างๆของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เหล่านั้นคือลัทธิแห่งความเลื่อมใสศรัทธา มีกูรูของความเลื่อมใสศรัทธาจำนวนมากมาย อย่างไรก็ตาม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตนผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต มนุษย์ที่มีตัวตนไม่อาจประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่มนุษย์ได้ พวกเขาไม่อาจให้ความสุขตลอดเวลาได้ พ่อคือผู้ที่ให้ความสุขตลอดเวลา นี่คือนิเวศโรงเรียน พ่อบอกเป้าหมายและวัตถุประสงค์แก่ลูกๆ ท่านพูดว่า ลูกจะได้รับมรดกความสุขแห่งสวรรค์ของลูก คนอื่นที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น มีดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งความสุข และนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ วงจรนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง นี่คือนิเวศแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครได้เป็นอิสระจากวงจรของละครนี้ แต่ละคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลายที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อกำลังสอนลูกๆและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ และสิ่งนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด บางคนจะเป็นราชา และบางคนจะเป็นประชากร มีสุริยวงศ์ เมื่อเคยมี

สุริยวงศ์ในยุคทอง ก็จะมีผู้อื่น ดินแดนบาร์ตคือดินแดนแห่งสัจจะที่สูงที่สุด เวลานี้มันกลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง นี่ก็อันบังของนรก มีความรุนแรงมากมายในเรื่องของเงิน ที่นั่น ไม่ขาดแคลนสิ่งใดจนทำให้พวกเขาต้องทำบาปเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา พ่อเองนั้นกำลังทำให้โลกที่ตกต่ำนี้กลับมาสูงส่งโดยผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ พ่อพูดกับพวกเขาว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ชัยนาสซึ่งจะไม่พูดว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ การสละละทิ้งของพวกเขามีขีดจำกัด นี่คือการสละละทิ้งที่ไร้ขีดจำกัด ลูกต้องทิ้งทั้งโลกด้วยสติปัญญา ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความเจ็บและดินแดนแห่งความสุข จงลืมดินแดนแห่งความทุกข์ นี่คือการสั่งของพ่อ พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณและลูกกำลังฟังผ่านหู ซึ่งพบบากำลังอธิบายให้แก่ลูกๆ ผ่านอวัยวะเหล่านี้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวนั้นไม่ใช่นักปราชญ์ นักบุญหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจําระลึกถึง:

1. จงอุทิศตนให้กับพ่ออย่างสิ้นเชิง จงทั้งความอวดดีของร่างกายและปลดปล่อยบาปของลูกด้วยไฟโยคะ
2. จงศึกษาเล่าเรียนขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้ในสติปัญญา จงเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยการเก็บละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วในสติปัญญา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเทวรูปที่มีความพอใจ ผู้ที่ได้รับปลื้มแห่งอาณาจักรในอนาคตด้วยประกาศนียบัตรแห่งความพอใจ
“นั้นต้องอยู่อย่างพอใจและทำให้ทุกคนพอใจ” ขอให้คตินี้เขียนไว้บนกระดานหน้าผากของลูก เพราะผู้ที่มีประกาศนียบัตรนี้จะได้รับสิทธิในประกาศนียบัตรโชคแห่งอาณาจักรในอนาคต ดังนั้น ทุกเช้าในเวลาอมฤต จงนำคตินี้ใส่ไว้ในสำนึก รู้ เหมือนที่ลูกเขียนคตินี้บนกระดาน เช่นเดียวกันนั้น จงเขียนคตินี้ลงบนกระดานหน้าผากของลูกอยู่เสมอ และลูกๆ ทั้งหลายจะกลายเป็นเทวรูปที่มีความพอใจ ผู้ที่รู้สึกพอใจจะมีความสุขเสมอ

คตินี้: ผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรักและความพอใจกับทุกคนจะเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***